

jo. 79—192; 25—435, bl. 815 noot 3.)

De ommegaande registers ⁽¹⁾ zullen, na elk zoodanig onderzoek, de registers der acten voor gezien teekenen. (RO. 99; Overschr. 1a.)

43 a. (Ing. S. 98—303.) Afgescheiden en onafhankelijk van het toezicht, bedoeld in de beide voorgaande artt., zijn de inspecteurs en adjunct inspecteurs van financiën bevoegd en verplicht de gerechtelijke acten te onderzoeken en na te zien. (R. v. Ov. 24.)

44. Jaarlijks zal een authentiek afschrift van het register der gepasseerde koopbrieven of overdrachten, door de residenten of assistent-residenten, aan de algemeene rekenkamer worden gezonden. (Overschr. 1; S. 1843—10 : 79—192; 01—325 art. 1.)

45. Aan de fiskaals bij de raden van justitie zal, te allen tijde, op hunne aanvraag, visie worden gegeven van de protocollen der eigendoms- en hypotheekbrieven, in de geheele uitgestrektheid van hun ressort gehouden, ten einde bij bevinding van overtredingen, ambtshalve, de vervolgingen te kunnen doen, of door den jaksa te laten doen.

46. *Buitenwerkinggesteld*: S. 49—282* bl. 830.

47. De tegenwoordige ordonnantie zal van kracht zijn, van en met den eersten Julij, nu aanstaande, (d.i. 1834) en voor zoo ver die op eenige buiten-bezitting niet tijdig wordt ontvangen, met den eersten van de maand, volgende op die, waarin zij aldaar zal zijn bekend geworden.

Ordonnantie op het recht van overschrijving.

(Ord. van 25 Juni 1924.) S. 24—291. (i.w.g. 1 Aug. 1924.)

(Toelichting in Bb. 10657.)

Tijdel. beperking der toepassing dezer ord. bij reorganisatie v. vennootschappen en verenigingen, S. 46—115* onder opschrift Zegelverord.

Consid. Dat Hij, de bepalingen op het recht van overschrijving willende herzien en in eene afzonderlijke regeling vastleggen.

Art. 1. (Gew. S. 36—629, 693; 38—1, 2; 49—48.) (1) Onder den naam van recht van overschrijving wordt eene belasting geheven van:

1°. alle overeenkomsten tot overdracht van binnen Indonesië gelegen of gevestigde onroerende zaken;

2°. de akten van teboekstelling en van overdracht van schepen;

3°. alle overgangen bij erfenis of legaat van onroerende zaken of van te boekgestelde schepen, nagelaten door personen, die binnen Indonesië hunne laatste woonplaats hadden.

(2) Onder onroerende zaken worden in deze ordonnantie verstaan die onroerende goederen en zakelijke rechten — wat deze laatste betreft met uitzondering van het recht van grondrente en dat van hypotheek — ten aanzien waarvan in geval van overdracht de levering of opdracht geschiedt door het opmaken van een akte op de wijze bij algemeene ordeningen bepaald, de gronden ingevolge art. 51 zevende lid der Indische Staatsregeling aan Indonesiërs in eigendom afgestaan, zoolang zij niet aan anderen dan Indonesiërs worden overgedragen, daaronder niet begrepen.

(3) Onder schepen worden in deze ord. verstaan die schepen, schepen in aanbouw en aandeelen in schepen of schepen in aanbouw, die volgens de Regeling van de teboekstelling van schepen (S. 1933 No. 48) kunnen worden teboekgesteld, alsmede de zakelijke rechten op teboekgestelde schepen of schepen in aanbouw en aandeelen in zoodanige schepen of schepen in aanbouw, met uitzondering van het recht van hypotheek.

1 a. (Ing. S. 49—48.) De verklaring van vermoedelijk overlijden in alle opzichten voor de toepassing dezer ord., met werkelijk overlijden in alle opzichten gelijkgesteld, behoudens teruggave van het dientengevolge geheven recht met de boete in de gevallen bij de artt. 482, 485, 486 en 487 van het Burgerl. Wetb. voorzien. De dagtekening der verklaring wordt als de dag van het overlijden beschouwd.

2. (1) (Gew. S. 36—692, 693.) Onder overeenkomsten tot overdracht van onroerende zaken worden mede verstaan:

a. onteigening ten algemeenen nutte; (RvOv. 7 al. 1-4°.)

b. toewijzing bij executie; (RvOv. 7 al. 1-5°.)

c. inbreng in maat- of vennootschappen en in vereenigingen; (RvOv. 7 al. 1-6°.)

d. scheidingen, niet begrepen onder letter e, f of g van dit art., indien en voor zoover daarbij onroerende zaken worden toegedeeld aan hem, die krachtens overeenkomst tot overdracht mederechthebbende op die zaken geworden is of aan zijne erfgenamen of rechtverkrijgenden, ten ware de verkrijgers ook uit anderen hoofde medegerechtigd zijn of hunne medegerechtigdheid is ontstaan krachtens overeenkomst tot overdracht door den eenigen rechthebbende of al de rechthebbenden te zamen van het geheel der zaken aan gezamenlijke verkrijgers; (RvOv. 7 al. 1-7°.)

e. scheidingen, niet vallende onder letter f van dit art., indien en voor zoover daarbij onroerende zaken, gemeen krachtens een maat- of vennootschap niet behoorende tot die, welker kapitaal geheel of ten deele in aandeelen is verdeeld, worden toegedeeld aan een ander dan een dergenen, die tijdens den inbreng of andere eigendomsverkrijging lid der maat- of vennootschap waren, of hunne erfgenamen of rechtverkrijgenden, ten ware de verkrijger ook uit anderen hoofde dan krachtens overeenkomst tot overdracht medegerechtigd is; (RvOv. 7 al. 1-7°.)

f. scheidingen indien en voor zoover daarbij onroerende zaken, gemeen krachtens een vóór 1 Mei 1924 plaats gehad hebbenden inbreng in een maat- of vennootschap, niet behoorende tot die, welker kapitaal geheel of ten deele in aandeelen is verdeeld, worden toegedeeld aan een ander dan den inbrenger, diens erfgenamen of rechtverkrijgenden, ten ware de verkrijger ook uit anderen hoofde dan krachtens overeenkomst tot overdracht medegerechtigd is; (RvOv. 7 al. 1-7°.)

g. scheidingen, waarbij onroerende zaken behoord hebbende tot een maat- of vennootschap, welker kapitaal geheel of ten deele in aandeelen is verdeeld, of een vereeniging, worden verdeeld, voorzoover niet zaken welke zijn ingebracht, worden toegedeeld aan den inbrenger, diens erfgenamen of rechtverkrijgenden; de akten waarbij wordt verklaard, dat een of meer personen de eenige rechthebbenden zijn op de onroerende zaken, welke tot een zoodanige maat- of vennootschap of vereeniging behoorden, worden met scheidingen gelijk gesteld.

h. scheidingen indien en voor zoover daarbij onroerende zaken worden toegedeeld aan een deelgenoot, ten aanzien van wien niet voldoende is aangetoond, dat hij in de zaak medegerechtigd is;

i. vestiging, wijziging en afstand van de zakelijke rechten, welke ingevolge het 2de lid van het vorig art. onder onroerende zaken zijn te verstaan.

(2) Waar in dit art. over rechtverkrijgenden wordt gesproken, worden daaronder verstaan legatarissen en rechtverkrijgenden onder algemeenen titel.

3. (Gew. S. 38-1, 2.) Onder akten van teboekstelling van schepen worden mede begrepen de akten van vestiging van de zakelijke rechten, welke ingevolge art. 1, lid 3 onder schepen zijn te verstaan.

4. (1) De overeenkomsten waarbij onroerende zaken of schepen of aandeelen daarin worden overgedragen aan mede-eigenaren, worden aangemerkt als scheidingen tusschen dengene die overdraagt en hem aan wien overgedragen wordt.

(2) De overeenkomsten krachtens welke een aandeel in onroerende zaken of schepen, welke aan meer dan één persoon toebehooren, bij uitreden of overlijden van een der gerechtigden verblijft aan mede-eigenaren, worden aangemerkt als voorwaardelijke scheidingen tusschen dengene die uittreedt of overlijdt en hem aan wien het aandeel verblijft.

(3) Deze bepaling blijft ten aanzien van zaken staande ten name van een maat- of vennootschap of een vereeniging buiten toepassing, zoolang de zaken tot de maat- of vennootschap of de vereeniging blijven behoo- ren; zij wordt toegepast wanneer die zaken het persoonlijk eigendom van

een of meer der leden van de maat- of vennootschap of der vereeniging worden.

5. (1) (*Gew. S. 38-1, 2; 49-48.*) Onder overgangen bij erfenis of legaat van onroerende zaken of van teboekgestelde schepen worden niet verstaan de overgangen van de rechten van vruchtgebruik of gebruik en bewoning op die zaken.

(2) (*Toeg. S. 36-692, 693; gew. 38-1, 2; 49-48.*) De onroerende zaken en teboekgestelde schepen bij uitersten wil of op andere wijze bestemd tot het vermogen eener stichting, welke daarmede in het leven geroepen wordt, worden voor de regeling van het recht van overschrijving beschouwd door de stichting bij legaat te zijn verkregen.

6. (1) De belasting bedraagt vijf ten honderd over de sommen aangewezen in het volgende art.

(2) Het recht wordt verminderd tot twee en een half ten honderd ten aanzien van inbreng, welke in binnen Indonesië gevestigde maatschappen of vennootschappen of vereenigingen, welker kapitaal geheel of ten deele in aandelen is verdeeld, als storting op zoodanige aandelen plaats heeft. (*Zeg. 39.*)

7. (*Gew. S. 36-692, 693; 38-1, 2.*) (1) Het recht van overschrijving is verschuldigd:

1°. in geval van verkoop over den koopprijs vermeerderd met de lasten welke de koper op zich neemt, ten ware de verkoopwaarde der verkochte zaak hooger mocht zijn, in welk geval het recht verschuldigd is over de verkoopwaarde; (¹)

2°. in geval van ruiling:

a. indien een toegift is bedongen, over het bedrag dier toegift vermeerderd met de verkoopwaarde van de zaak die wordt afgestaan door hem die de toegift doet, ten ware de verkoopwaarde van de aan hem afgestane zaak hooger mocht zijn, in welk geval het recht verschuldigd is over de verkoopwaarde van de laatste zaak;

b. indien geen toegift is bedongen, over de verkoopwaarde van een der afgestane zaken, bij verschil in verkoopwaarde over het hoogste bedrag;

3°. in geval van schenking, over de verkoopwaarde der geschonken zaak;

4°. in geval van onteigening ten algemeenen nutte, over de door de onteigenende partij te betalen schadeloosstelling;

5°. in geval van toewijzing bij executie, over den koopprijs vermeerderd met de lasten welke de koper op zich neemt, tenware de verkoopwaarde der toegewezen zaak hooger mocht zijn, in welk geval het recht verschuldigd is over de verkoopwaarde;

6°. in geval van inbreng in maat- of vennootschappen of in vereenigingen, over de verkoopwaarde der ingebrachte zaken; aftrek van het aandeel waarvoor de inbrenger in die zaken medegerechtigd blijft heeft niet plaats;

7°. in geval van scheiding, over de verkoopwaarde der verdeelde zaken; in de gevallen in art. 2 onder de letters d, e en f vermeld heeft aftrek plaats van het aandeel van den verkrijger of diens rechtsvoorganger in de verdeelde zaken, voor zoover wegens de verkrijging van dit aandeel het recht van overschrijving is geheven;

worden de verdeelde zaken aan meer dan een der erfgenamen of rechtverkrigenden van dien rechtsvoorganger toegedeeld, dan wordt de aftrek voor iedere toedeeling slechts toegepast in evenredigheid van de waarde

(¹) In Bb. 12175 is bepaald hoe berekening v.h. overschr.recht moet geschieden voor grond, door het gvt. in eigend. of met recht v. opst. afgestaan. De verkoopwaarde moet steeds ter kennis v. d. overschr. ambte- naar gebracht worden. Als regel is de verkoopwaarde de waarde v.d. grond onder Indonesiërs vermeerderd met den a.d. Lande te betalen koopprijs. Een voor bebouwingen of beplantingen betaalde afkoopsom mag worden afgetrokken. Zie ook Bb. 8546.

van het toegedeelde;

onder rechtsvoorganger wordt in dit art. verstaan degene tot wiens erfenamen of rechtverkrijgenden de verkrijger behoort; onder rechtverkrijgenden worden verstaan legatarissen en rechtverkrijgenden onder algemeenen titel;

8°. in alle andere gevallen over de verkoopwaarde der zaken.

(2) Voor zoover de te belasten zaken niet voor overdracht vatbaar zijn treedt de geldswaarde van het genot der zaak voor de verkoopwaarde in de plaats.

(3) Het bedrag van den koopprijs met de lasten en het bedrag van de bij ruiling bedongen toegift, betaald voor zaken, welke zijn belast met een recht van grondrente, wordt ter berekening van het verschuldigde recht vermeerderd met het twintigvoud van het gemiddeld jaarlijksche bedrag dier grondrente. Is de grondrente voor een minder aantal jaren dan twintig verschuldigd, dan komt voor het twintigvoud in de plaats een veelvoud, gelijk aan het aantal geheele jaren, over welke de grondrente nog verschuldigd is.

(4) Bij de bepaling der verkoopwaarde eener onroerende zaak blijft een daarop gevestigd recht van grondrente buiten aanmerking.

(5) Bij de bepaling der verkoopwaarde eener onroerende zaak worden mede in aanmerking genomen alle gebouwen, beplantingen en bezaaiingen en al hetgeen door aard of bestemming deel der onroerende zaak uitmaakt, zoolang niet voldoende is aangetoond, dat een en ander aan den vreemder of een derde blijft toebehooren of wel reeds vroeger eigendom van den verkrijger was.

(6) De verkoopwaarde wordt bij den inbreng van zaken in een maat- of vennootschap geacht niet lager te zijn dan de waarde waarop die zaken eventueel tusschen partijen voor de regeling van hunne onderlinge verhouding zijn geschat.

(7) De verkoopwaarde wordt bij overgangen, als in artikel 1, lid 1 onder 3^e genoemd, bepaald zonder in aanmerking te nemen de op de zaken gevestigde zakelijke rechten van vruchtgebruik, gebruik en bewoning en grondrente.

Lid 8-13 vervallen krachtens S. 36-692, 693.

8. (1) (*Gew. S. 28-395; 29-117; 36-692, 693; 38-1, 2.*) Van het recht van overschrijving zijn vrijgesteld: (1)

1°. de akten van voorloopige teboekstelling van schepen in aanbouw alsmede de akten van teboekstelling van nieuw gebouwde schepen, indier voldoende is aangetoond, dat het schip voor het eerst in de vaart is gebracht op een tijdstip niet langer dan zes maanden aan het verlijden der akte voorafgaande; proeftochten blijven bij de beoordeeling op welk tijdstip het schip voor het eerst in de vaart is gebracht buiten aanmerking;

op buitenslands gebouwde schepen die hier te lande worden teboekgesteld ten name van hem voor wiens rekening ze werden gebouwd of van diens erfenamen, legatarissen of rechtverkrijgenden onder algemeenen titel, is de vrijstelling toepasselijk, onafhankelijk van het tijdstip, waarop het schip voor het eerst in de vaart is gebracht;

2° en 3° : *vervallen krachtens S. 38-1 jo. 2.*

4°. de akten van overdracht van schepen betreffende scheidingen, andere dan die in gelijksoortige gevallen als ten aanzien van onroerende zaken onder de letters *d, e, f, g* en *h* van art. 2 zijn omschreven;

5°. terugnemingen — of voor zoover betreft schepen de akten van overdracht als gevolg van terugnemingen — uit kracht van het recht van wederinkoop binnen den bedongen termijn, uiterlijk binnen vijf jaren;

6°. schenkingen — of voor zoover betreft schepen de akten van over-

(1) *Bij S. 06-254 is krachtens Koninklijke machtiging bepaald, met inbrekking van S. 92-144 en 04-455:*

Art. 1. (*Gew. S. 15-34; 16-144; 28-395 jo. 29-117; 36-692, 693.*) Vrij van (§) zegelrecht en van legesgelden zijn:

dracht als gevolg van schenkingen — bij huwelijksche voorwaarden door een van de aanstaande echtgenooten aan den anderen gedaan;

7°. overeenkomsten tot overdracht van zaken aan of overgangen van zaken op het Land of voorzoover betreft schepen, de akten van teboekstelling en van overdracht ten name van het Land;

8°. overeenkomsten tot overdracht om niet — of voor zoover betreft schepen de akten van teboekstelling en van overdracht als gevolg van zoodanige overeenkomsten — door het Land aan gewesten of gedeelten van gewesten met eigen geldmiddelen, alsmede tusschen zoodanige gewesten of gedeelten van gewesten onderling;

9°. overeenkomsten tot overdracht om niet van onroerende zaken deel uitmakende van het gebied van een zelfbesturend landschap door het Zelfbestuur aan gewesten of gedeelten van gewesten met eigen geldmiddelen;

10°. alle andere overeenkomsten tot overdracht — of voor zoover betreft schepen alle andere akten van teboekstelling en van overdracht — ten name van gewesten of gedeelten van gewesten met eigen geldmiddelen, voor zoover de overeenkomsten en akten betreffen zaken, welke uitsluitend bestemd zijn voor den openbaren dienst of voor een naar het oordeel van den Gouverneur-Generaal ten algemeenen nutte strekkend doel;

11°. *Verord.* S. 49—48.

12°. (*Toeg.* S. 25—471.) vestigingen van de in art. 1 van het Koninklijk Besluit van 18 Juli 1916 No. 3 (Ind. S. 1918 No. 21) bedoelde zakelijke rechten.

(2) (*Toeg.* S. 28—395 jo. 29—117; *gew.* 36—692, 693.) De bepalingen van 8°, 9° en 10° van het voorgaande lid, voor zoover die betrekking hebben op gewesten of gedeelten van gewesten met eigen geldmiddelen, zijn mede van toepassing op provinciën en zelfstandige gemeenschappen, als bedoeld in art. 121 van de Ind. Staatsregeling, Indonesische gemeenten of waterschappen.

a. overeenkomsten tot overdracht van onroerende zaken en van schepen ten name van de Regeering van Indië;

b. overeenkomsten tot overdracht om niet van onroerende zaken door die Regeering aan provinciën, zelfstandige gemeenschappen als bedoeld in art. 121 van de Indische Staatsregeling, gebiedsdeelen met eigen geldmiddelen, Indonesische gemeenten of waterschappen, dan wel tusschen die instellingen onderling;

c. alle andere overeenkomsten tot overdracht van onroerende zaken ten name van de in letter b genoemde instellingen voor zoover die zaken uitsluitend bestemd zijn voor den openbaren dienst of voor een naar het oordeel van den Gouverneur-Generaal ten algemeenen nutte strekkend doel.

In de gevallen, door den Gouverneur-Generaal aangewezen, zullen de landmeterskennissen, vereischt voor de overschrijving der in de vorige alinea bedoelde goederen, door de daartoe bevoegde personen kunnen worden afgegeven en de overschrijving kunnen geschieden, zonder overlegging van het bewijs, dat de verschuldigde verponding is voldaan.

(*Toeg.* S. 27—247.) Indien de in de eerste alinea bedoelde overeenkomsten betrekking hebben op gedeelten van onroerende zaken, die door splitsing van die zaken moeten worden afgescheiden, zullen de landmeterskennissen, vereischt voor de overschrijving van die gedeelten, door de daartoe bevoegde personen kunnen worden afgegeven en de overschrijving kunnen geschieden, na overlegging van het bewijs van aanzuivering van het door de autoriteit, belast met de bijhouding der kolieren van de verponding bepaalde evenredig aandeel in de verponding, dat op de af te scheiden gedeelten zal komen te rusten.

2. De landmeterskennissen, vereischt voor de overschrijving der in het eerste lid van art. 1 bedoelde goederen, worden uitgereikt vrij van zegel, alsmede kosteloos, waar de verrichtingen der Gouvernements-landmeters zijn opgedragen aan landsdienaren in het genot van activiteitstraktament, elders tegen voldoening van het vastgesteld salaris.

Cf. S. 23—632: Vrijstelling van recht v. overschr., zegel en legesgelden voor overeenk. tusschen zelfbestuur van landschap met gebiedsdeel tot overdracht om niet van onr. goed., deel uitmakend van het gebied van dat landschap.

Noot op het bovenstaande 1(§) Bij S. 28—395 is „het recht v. overschrijving” hier uitgelicht. Zie RvOv. 8 ten 10°.]

9. Het recht is niet verschuldigd in geval de overeenkomst tot overdracht is ontbonden of nietig verklaard, indien zulks voor het verstrijken van den in art. 10 voor de betaling van het recht vastgestelden termijn is geschied of binnen dien termijn de rechtsvordering tot ontbinding of vernietiging bij den rechter is aanhangig gemaakt.

10. (*Gew. S. 36—692, 693 ; 49—48.*) De betaling van het recht van overschrijving moet geschieden :

a. voor overeenkomsten tot overdracht van binnen Indonesië gelegen of gevestigde onroerende zaken binnen zes maanden te rekenen van de dagteekening der deswege opgemaakte akte, of zoo deze akte ontbreekt of niet gedagteekend is te rekenen van den dag der aangifte ter verkrijging van een landmeterskennis, met dien verstande, dat de betaling in ieder geval uiterlijk moet hebben plaats gehad binnen zes maanden na den dag, waarop de verkrijger uit kracht van de overeenkomst tot overdracht in het bezit der onroerende zaak is getreden ;

indien de overeenkomst van een opschortende voorwaarde afhangt of aan een nadere bekrachtiging of goedkeuring is onderworpen, begint de termijn niet te loopen alvorens de opschortende voorwaarde is vervuld of de nadere bekrachtiging of goedkeuring is verkregen ;

heeft de eigendomsovergang plaats uit kracht van een vonnis, dan begint de termijn niet te loopen alvorens het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan ;

ingeval van verkrijging krachtens een vonnis, als bedoeld in het tweede lid van het eenig art. van de wet van 7 Nov. 1910 (I.S. 1911 No. 38), wordt de termijn tot twaalf maanden verlengd ;

b. voor akten van teboekstelling en van overdracht van schepen vóór het verlijden van die akten ;

c. voor overgangen bij erfenis of legaat van onroerende zaken of teboekgestelde schepen binnen zes maanden te rekenen van het overlijden van den erflater ;

ingeval onroerende zaken en teboekgestelde schepen op andere wijze dan bij uitersten wil bestemd zijn tot het vermogen eener stichting, vangt de termijn aan met de dagteekening der deswege opgemaakte akte of, zoo deze akte niet gedagteekend is, van den dag, waarop aan de akte geheel of gedeeltelijk uitvoering is gegeven.

11. (*Gew. S. 36—692, 693.*) Wanneer de belasting niet binnen den vastgestelden termijn wordt voldaan, is eene boete gelijk aan het tweevoud van het recht verschuldigd.

12. (1) (*Gew. S. 27—122 ; 36—692, 693.*) De inspecteur van Financiën, door wien de in art. 14 bedoelde machtiging tot storting moet worden afgegeven, kan den in art. 10 gestelden termijn verlengen, indien daartoe naar zijn oordeel tijdig vóór het verstrijken van dien termijn door belanghebbende het verzoek wordt gedaan.

(2) In geval van verlenging van den termijn is interest verschuldigd van het bedrag van het recht, berekend tegen een half ten honderd voor iedere maand — een gedeelte van een maand voor een volle gerekend — van den dag, waarop de betaling volgens art. 10 had moeten geschieden en tot dien, waarop zij plaats heeft.

13. (*Gew. S. 36—692, 693 ; 38—1, 2 ; 49—48.*) (1) Voor de betaling van het recht zijn — ook al mocht daaromtrent door partijen anders zijn overeengekomen, of de erflater anders hebben beschikt — aansprakelijk :

a. bij overeenkomsten tot overdracht van binnen Indonesië gelegen of gevestigde onroerende zaken, de verkrijgers ;

b. bij akten van teboekstelling en van overdracht van schepen, degenen te wier name de teboekstelling of overschrijving plaats vindt ;

c. bij overgangen bij erfenis of legaat van onroerende zaken of teboekgestelde schepen, de verkrijgers.

(2) Mede zijn aansprakelijk zij, die bij een overeenkomst de verplichting op zich genomen hebben het recht te voldoen.

(3) Bij gezamenlijke verkrijging en bij ruiling rust de in het eerste lid

geregelde aansprakelijkheid hoofdelijk op ieder van de aansprakelijk gestelde personen.

(4) De in dit art. geregelde aansprakelijkheid strekt zich mede uit tot de boeten.

14. (*Gew. S. 36—692, 693 ; 38—1, 2.*) (1) De voor het recht aansprakelijk gestelde personen zijn verplicht, alvorens het verschuldigde bij 's Lands kas te storten, eene machtiging tot storting aan te vragen bij den inspecteur van Financiën, binnen wiens ressort het onroerend goed gelegen is dan wel het schip is of zal worden teboekgesteld.

(2) Zij zijn verplicht daarbij op te geven de grondslagen, waarover het recht moet worden berekend, en de gegevens te verstrekken, die voor de opmaking der machtiging tot storting noodig zijn.

(3) De inspecteur van Financiën is bevoegd inzage te vragen van de stukken, welke aan den overschrijvingsambtenaar moeten worden overgelegd.

(4) Indien door onjuistheid of onvolledigheid van de in het tweede lid bedoelde opgaven en gegevens eene machtiging tot storting tot een lager bedrag wordt afgegeven dan inderdaad verschuldigd is en dientengevolge eene latere bijvordering van recht plaats heeft, is door de voor het recht aansprakelijk gestelde personen eene boete verbeurd gelijk aan het vijfvoud van het te weinig betaalde recht.

15. (*Gew. S. 36—692, 693 ; 38—1, 2.*) De machtiging tot storting houdt in:

- 1°. aanduiding van den belastingplichtige ;
- 2°. aanduiding van de zaak die aan de rechtsheffing ten grondslag ligt ;
- 3°. aanduiding van den titel, krachtens welken de inschrijving, teboekstelling of overschrijving geschieden moet ;
- 4°. opgave van het aan recht en boete te betalen bedrag ;
- 5°. opgave van het tijdstip, waarop uiterlijk de betaling moet geschieden ;
- 6°. aanwijzing van den ontvanger van 's Lands kas, bij wien de storting moet plaats hebben.

7°. *Vervallen krachtens S. 36—692, 693.*

16. *Vervallen : S. 36—692, 693.*

17. (*Gew. S. 36—692, 693.*) (1) De notarissen zijn verplicht opgave te doen van de door hen verleden akten, opgemaakt tot bewijs van overeenkomsten tot overdracht van onroerende zaken als bedoeld in art. 1.

(2) De notarissen en andere ambtenaren, aangewezen tot het waarmerken van onderhandsche akten en van de handteekening of den vingerafdruk in onderhandsche geschriften, zijn verplicht opgave te doen van de door hen als zoodanig geboekte akten en geschriften, welke bewijs opleveren van de in het eerste lid bedoelde overeenkomsten.

(3) De personen ingevolge art. 13 der overschrijvingsordonnantie (S. 1834 No. 27) bevoegd tot het afgeven van landmeterskennissen, zijn verplicht opgave te doen van de door hen overeenkomstig dat art. ontvangen aangiften.

(4) De vendumeesters zijn verplicht opgave te doen van de door hen gehouden openbare verkooping van onroerende zaken als bedoeld in art. 1.

(5) De opgave betreffende de akten, geschriften of aangiften, welke in eene kalendermaand zijn verleden, geboekt of ontvangen, en betreffende de in dat tijdvak gehouden openbare verkooping, ingericht overeenkomstig door den hoofdinspecteur van Financiën vast te stellen voorschriften, wordt op verbeurte eener boete van tien gulden voor iedere verzuimde opgave binnen de eerste tien dagen van de daarop volgende maand gezonden aan den inspecteur van Financiën, binnen wiens ressort hij, die tot de opgave verplicht is, standplaats heeft.

(6) Ingeval in de afgelopen kalendermaand geen akten, geschriften of aangiften zijn verleden, geboekt of ontvangen, wordt daaromtrent op een der voor de toezending bestemde dagen eene schriftelijke verklaring aan den in het vijfde lid bedoelden inspecteur gezonden, zulks op verbeurte eener boete van tien gulden voor ieder verzuim.

(7) Het zesde lid is niet van toepassing ten aanzien van de ambtenaren bedoeld in het tweede lid van dit art., andere dan notarissen.

17 a. (*Ing. S. 49—48.*) (1) De ambtenaren van de burgerlijke standen zijn verplicht opgave te doen van de sterfgevallen, waarvan in een kalendermaand bij hen aangifte is gedaan.

(2) De opgave geschiedt overeenkomstig door de Hoofdinspecteur van Financiën vast te stellen voorschriften en wordt binnen de eerste tien dagen van de daarop volgende maand gezonden aan de Inspecteur van Financiën, binnen wiens ressort zij standplaats hebben.

(3) Ingeval in de afgelopen kalendermaand geen sterfgevallen zijn aangegeven, wordt daaromtrent op een der voor toezending bestemde dagen een schriftelijke verklaring aan de in het tweede lid bedoelde inspecteur gezonden.

18. (*Gew. S. 36—692, 693 ; 38—1, 2.*) (1) Geen akte van in- of overschrijving van onroerende zaken en geen akte van teboekstelling, overdracht of overgang van schepen zal door de daarmede belaste autoriteiten worden verleden, noch zal ten verzoeken van belanghebbenden op zoodanige akte eenige aantekening van eene plaats gehad hebbende overeenkomst tot overdracht van onroerende zaken worden gesteld, voordat is overgelegd het bewijs, dat het recht en de boete, daaronder begrepen die voor eventuele vroegere overgangen, zijn gekweten of wel eene verklaring van den betrokken inspecteur van Financiën, dat recht van overschrijving noch boete verschuldigd is.

(2) De ambtenaar, die eene akte van in- of overschrijving van onroerende zaken dan wel eene akte van teboekstelling, overdracht of overgang van schepen verlijdt of ten verzoeken van belanghebbenden op zoodanige akte eenige aantekening van eene plaats gehad hebbende overeenkomst tot overdracht van onroerende zaken stelt, zonder dat hem een bewijs of verklaring als bedoeld in het eerste lid is overgelegd, is voor de betaling van het recht en de boete aansprakelijk.

(3) Het recht, de boeten en de kosten van invordering, zijn, zoo de in- of overschrijving ten name van den verkrijger is verzuimd op de zaken, die aan de rechtsheffing ten grondslag liggen, verhaalbaar en worden bij voorrang boven alle andere schuldverdringen — met uitzondering alleen van die, gedekt door hypotheek, op die zaken gevestigd vóór het tijdstip, waarop de termijn voor de betaling vastgesteld, ingaat — uit de opbrengst gekweten.

19. (*Gew. S. 27—122 ; 36—692, 693.*) (1) Indien de verkoopwaarde van de zaken, die aan de rechtsheffing ten grondslag liggen, hooger schijnt dan het bedrag, dat door den belastingplichtige als grondslag voor de berekening van het recht is opgegeven, is de inspecteur van Financiën bevoegd eene waardeering door deskundigen te vorderen.

(2) Deze vordering wordt ingesteld tegen dengene, die voor het recht aansprakelijk is gesteld. Zij geschiedt bij verzoekschrift in te dienen aan den residentierechter, binnen wiens rechtsgebied de onroerende goederen geheel of gedeeltelijk gelegen zijn of, wanneer de waardeering schepen betreft, de akte is of zal worden verleden, ten einde zich omtrent de keuze van drie deskundigen te verstaan of, bij gebreke daarvan, deze door den rechter ambtshalve te hooren benoemen.

(3) Het verzoekschrift moet bovendien inhouden naam en woonplaats van dengene, tegen wien de vordering wordt ingesteld, vermelding van de som, waarop de inspecteur de zaak waardeert, en het bedrag, hetwelk voor recht en boete verschuldigd wordt geacht. De residentierechter bepaalt den dag en het uur, waarop de zaak voor het residentiegerecht zal dienen, en doet partijen oproepen ten einde alsdan te verschijnen. Bij de oproeping van dengene, tegen wien de vordering wordt ingesteld, wordt hem tevens een afschrift van het verzoekschrift uitgereikt.

(4) Bij het vonnis, op het in het tweede en derde lid bedoelde verzoekschrift gewezen, worden tevens de dag en het uur der eedsaflegging van de deskundigen bepaald. Voorts worden de volgende regelen in acht genomen:

a. Voor zooveel betreft de wijze van oproeping der deskundigen tot het afleggen van den eed ; de vervanging van hem, die zijne benoeming niet

aanneemt of ten bepaalden dage niet verschijnt benevens de bevoegdheid van den residentierechter om eene veroordeeling tot schadevergoeding uit te spreken tegen hem, die na eedsaflegging de opdracht niet uitvoert, wordt art. 964 van het Reglement op de Rechtsvordering toegepast.

b. De deskundigen leggen ten bepaalden rechtsdage den eed af, dat zij hunne taak naar beste weten zullen volvoeren.

c. De residentierechter bepaalt bij eene in het proces-verbaal der eedsaflegging op te nemen beslissing, na verhoor der deskundigen en der partijen, voor zoover deze tegenwoordig zijn, de plaats, den dag en het uur, waar en wanneer de deskundigen tot de schatting zullen overgaan, benevens den termijn binnen welken zij het proces-verbaal hunner bevinding ter griffie van het residentiegerecht zullen indienen. Partijen kunnen bij de schatting tegenwoordig zijn en bij die gelegenheid aan de deskundigen zoodanige voordrachten en vorderingen doen, als zij goedvinden, waarvan in het proces-verbaal wordt melding gemaakt.

d. Indien de deskundigen het proces-verbaal hunner bevinding niet binnen den gestelden termijn indienen, is het bepaalde bij het tweede lid van art. 968 van het Reglement op de Rechtsvordering toepasselijk.

e. De vacatiën der deskundigen worden op het door hen ingediende proces-verbaal door den residentierechter begroot. Van die begrooting kan op hun verzoek een bevelschrift van tenuitvoerlegging worden uitgegeven, ten laste van de partij, die de schatting verzocht heeft.

(5) Het proces-verbaal van de bevinding der deskundigen moet behoorlijk gedagteekend, ondertekend en met redenen bekleed zijn. Het vermeldt de verschillende aan de zaak toegekende verkoopwaarden zonder opgave van ieders persoonlijk gevoelen.

(6) Indien de deskundigen het eens zijn, wordt hunne schatting — indien zij van gevoelen verschillen, een derde gedeelte van het gezamenlijk bedrag der schattingen — voor de verkoopwaarde gehouden.

(7) Over het bedrag, waarmede de aldus aan de zaak toegekende verkoopwaarde den opgegeven grondslag voor het recht overtreft, zal het recht worden ingevorderd; daarentegen wordt teruggegeven het recht betaald over het bedrag, waarmede de opgegeven grondslag de vastgestelde verkoopwaarde te boven gaat, voorzover dit recht meer beloopt dan volgens de in deze ordonnantie aangewezen grondslagen zou verschuldigd zijn.

(8) Indien de vastgestelde verkoopwaarde het door den belastingplichtige opgegeven bedrag met meer dan een achtste daarvan overtreft, is eene boete gelijk aan het tweevoud van het te weinig betaalde recht verschuldigd. In dat geval komen de kosten der waardeering te zijnen laste, anders ten laste van het Land.

(9) De in het achtste lid bedoelde boete komt, ingeval tevens ingevolge het laatste lid van art. 14 boete verschuldigd is, in mindering van deze boete.

(10) Eene boete gelijk aan het bedrag van het te weinig betaalde recht is verschuldigd, ingeval na de indiening van het verzoekschrift de opgegeven grondslag voor de berekening van het recht wordt verhoogd, onverminderd of de verhooging meer of minder dan een achtste van het opgegeven bedrag beloopt.

19 a. (*Ing. S. 36—692, 693.*) (1) Belanghebbenden kunnen de verkoopwaarde der aan de rechtsheffing onderworpen zaken op hunne kosten door deskundigen doen vaststellen.

(2) De vordering geschiedt bij verzoekschrift binnen een maand na de dagteekening van de overeenkomstig art. 14 afgegeven machtiging tot storting in te dienen aan den residentierechter bij het tweede lid van het vorige artikel aangewezen, en ten einde als daarin is omschreven.

(3) Het verzoekschrift moet bovendien inhouden vermelding van de som, waarop belanghebbenden het goed waardeeren. De residentierechter bepaalt den dag en het uur, waarop de zaak voor het residentiegerecht zal dienen, en doet belanghebbenden oproepen ten einde alsdan te verschijnen. Tevens beveelt hij de oproeping van den inspecteur van Financiën aan

wien een afschrift van het verzoekschrift wordt uitgereikt.

(4) Het vierde, vijfde en zesde lid van art. 19 zijn hierbij van toepassing.

(5) De waarde, volgens de schatting der deskundigen aan de zaak toe te kennen, strekt ten grondslag voor de berekening van het recht, tenzij in deze ordonnantie een grondslag mocht zijn aangewezen, welke tot de heffing van een hooger recht leidt.

(6) Het gebruik maken van de bevoegdheid, bij dit artikel toegekend, ontheft belanghebbenden niet van de verplichting om het recht overeenkomstig de afgegeven machtiging tot storting te voldoen.

20. (*Gew. S. 36-692, 693; 38-1, 2.*) Het recht kan op machtiging van den Hoofdinspecteur van Financiën worden teruggegeven:

a. ingeval van scheiding van onroerende zaken en schepen, belast op grond dat niet voldoende werd aangetoond dat de deelgenoot, aan wien de toedeeling plaats had, in de zaak medegerechtigd was, zoo alsnog ten genoegen van den Hoofdinspecteur van Financiën die deeltgerechtigdheid wordt aangetoond;

b. ingeval en voorzover de verkoopwaarde eener onroerende zaak aan de rechtsheffing ten grondslag strekt en bij de bepaling dier verkoopwaarde de gebouwen, beplantingen en bezaaiingen en al hetgeen door aard of bestemming deel der onroerende zaak uitmaakt zijn in aanmerking genomen, zoo alsnog ten genoegen van den Hoofdinspecteur van Financiën wordt aangetoond dat een en ander aan den vervreemder of een derde blijft toebehooren of reeds vroeger eigendom van den verkrijger was;

c. *Vervallen: S. 36-692, 693, overg. bep. S. 36-692 art. 8.*

d. ingeval van teboekstelling van schepen, belast op grond dat niet voldoende werd aangetoond, dat het schip voor het eerst in de vaart is gebracht op een tijdstip niet langer dan zes maanden aan het verlijden der akte voorafgaande, zoo dit alsnog ten genoegen van den Hoofdinspecteur van Financiën wordt aangetoond.

20 a. (*Ing. S. 36-692, 693.*) (1) De belasting, de interessen wegens genoten uitstel van betaling, de boeten, de ten laste van belanghebbende komende kosten van waardeering krachtens deze ordonnantie verschuldigd, alsmede de kosten van vervolging worden ingevorderd door middel van dwangschriften.

(2) De dwangschriften dragen aan het hoofd de woorden „In Naam des Konings” en bevatten eene genoegzame aanduiding van de gronden, waarop de vordering steunt. (*S. 91-188.*)

(3) Zij worden uitgevaardigd door een inspecteur van Financiën, hoofd eener inspectie, en ten uitvoer gelegd op dezelfde wijze als de dwangschriften, uitgegeven krachtens het Koninklijk besluit van 3 Juli 1879 No. 27 (*I.S. No. 267*) zooals het luidt ingevolge den bij Koninklijk besluit van 9 Mei 1916 No. 21 (*I.S. 1917 No. 171*) algemeen bekend gemaakten tekst en sedert nader is of zal worden gewijzigd.

20 b. (*Ing. S. 36-692, 693.*) (1) Tegen de dwangschriften kan verzet worden gedaan bij een exploit beteekend aan den inspecteur, door wien het dwangschrift is uitgevaardigd.

(2) Het exploit houdt in dagvaarding van het Land voor den Raad van Justitie, binnen wiens rechtsgebied de in het eerste lid bedoelde inspecteur standplaats heeft, alsmede de vordering om het dwangschrift geheel of gedeeltelijk buiten werking te stellen.

(3) Het verzet is ontvankelijk totdat het dwangschrift is ten uitvoer gelegd en stuit de tenuitvoerlegging. Het eerste lid van art. 84 van het Reglement op de Rechtsvordering vindt overeenkomstige toepassing.

20 c. (*Ing. S. 36-692, 693.*) (1) Terugvordering van betaalde rechten, interessen, boeten en kosten heeft plaats bij dagvaarding van het Land voor den Raad van Justitie, binnen wiens rechtsgebied de inspecteur van Financiën, door wien de in art. 14 bedoelde machtiging tot storting is afgegeven, standplaats heeft.

(2) Het exploit van dagvaarding wordt aan den in het eerste lid bedoelden inspecteur beteekend.

(3) De gedingen overeenkomstig dit en het voorgaande art. aanhangig gemaakt worden naar de civiele procedure berecht.

21. (Gew. S. 36-692, 693.) (1) De hoofdinspecteur van Financiën is bevoegd op grond van dwaling of verschoonbaar verzuim teruggave of vrijstelling te verleen van krachtens deze ordonnantie verschuldigd recht.

(2) De in deze ordonnantie gestelde boeten zijn niet verschuldigd, indien aan den hoofdinspecteur van Financiën of aan een daartoe door hem aangewezen ambtenaar overtuigend wordt aangetoond, dat de overtreding het gevolg is van dwaling of verschoonbaar verzuim.

(3) De in het tweede lid genoemde gezaghebbende stelt in dat geval de verschuldigde boete vast, evenwel tot geen hooger bedrag dan volgens de bepalingen der ordonnantie zou verschuldigd zijn en is mede bevoegd te bepalen, dat terzake van de overtreding geen boete zal gevorderd worden.

22. (1) (Gew. S. 36-692, 693 ; 38-1, 2.) Er is verjaring :

1°. voor de invordering van het recht en de boete, ingeval van verzuimde aanvraag van eene machtiging tot storting of verzuimde betaling van het ingevolge die machtiging te storten bedrag, na dertig jaren te rekenen van den dag, waarop het recht overeenkomstig art. 10 vorderbaar is geworden ;

2°. voor de bijvordering van de te weinig geheven rechten en boeten, na vijf jaren te rekenen van den dag, waarop de machtiging tot storting is opgemaakt ;

3°. voor het benoemen van deskundigen overeenkomstig het eerste lid van art. 19, na twee jaren te rekenen van den dag, waarop de machtiging tot storting is opgemaakt ;

4°. voor de invordering van het recht, de boete en de kosten van waardeering, verschuldigd ingevolge het zevende en achtste lid van art. 19, na vijf jaren te rekenen van den dag, waarop het verslag der deskundigen is uitgebracht ;

5°. voor de invordering van de boete, verschuldigd ingevolge het laatste lid van art. 14, na dertig jaren te rekenen van den dag waarop de machtiging tot storting is opgemaakt ;

6°. voor de terugvordering van betaalde rechten en boeten na vijf jaren te rekenen van den dag waarop het recht op teruggave is ontstaan.

(2) Is de vordering afhankelijk van een voorwaarde, dan begint de verjaringstermijn eerst te loopen van den dag, waarop de voorwaarde is vervuld.

(3) Ingeval van verlenging overeenkomstig art. 12 van den termijn van betaling, wordt de verjaringstermijn met den tijd van het uitstel verlengd.

23. Vervallen : S. 36-692, 693.

24. (Gew. S. 36-692, 693 ; 38-1, 2.) Afgescheiden en onafhankelijk van het toezicht uitgeoefend overeenkomstig de bepalingen der „Overschrijvingsordonnantie” (S. 1834 No. 27) en van de Regeling van de teboekstelling van schepen (S. 1933 No. 48) zijn de inspecteurs en adjunct-inspecteurs van Financiën, alsmede de door het hoofd eener inspectie van Financiën daartoe aangewezen ambtenaren van den dienst der belastingen verplicht de ingevolge die ordonnanties verleden akten te onderzoeken en na te zien. (Overschr. 43 a.)

24 a. (Ing. S. 36-692, 693.) In deze ordonnantie worden onder inspecteurs van Financiën mede verstaan andere ambtenaren aan wie het beheer eener inspectie van Financiën is opgedragen.

25. Deze ordonnantie kan worden aangehaald als „ordonnantie op het recht van overschrijving.”

26. Deze ord. treedt in werking met ingang v. 1 Aug. 1924. Op dat tijdstip vervallen alle bestaande bepalingen betreffende het recht van overschrijving.

Zij blijven echter van kracht ten aanzien van overeenkomsten tot overdracht van onroerende zaken en overgangen bij erfenis of legaat van onroerende zaken of van schepen, al welke hebben plaats gehad vóór dat tijdstip, zoomede ten aanzien van akten van in- of overschrijving, welke vóór dat tijdstip zijn verleden.